

"Czerwica" jest jednym z trzech rezerwatów na terenie Parku Krajobrazowego Pojezierza Iławskiego. Utworzony został w 1957 roku w celu ochrony istniejącej od 1934 roku kolonii kormorana

czarnego. Powierzchnia rezerwatu wynosi 11,63 ha i obejmuje dwie wyspy oraz półwysp na północno-zachodnim brzegu jeziora Czerwica. Kormoran jest umieszczony w Polskiej Czerwonej Księdze Zwierząt jako gatunek ocalały od wyginięcia. Ten czarno upierzony, trochę mniejszy od gęsi ptak gnieździ się zakładając kolonie. Znakomicie pływa i nurkuje, wytrwale lata i sprawnie porusza się po konarach drzew dzięki silnym pazurom na końcach czterech palców spiętych błoną pławną. Powrót kormoranów z zimowisk zależy od warunków pogodowych następuje od końca lutego do połowy kwietnia. W kolonii ptaki przystępują do budowy gniazd wybierając zawsze drzewa najwyższe. Gdy te są już zajęte zasiedlają niższe konary i drzewa. W rezerwacie doliczono się najwięcej 28 gniazd na starym pomnikowym buku, który obecnie jest już powalony. Najwięcej gniazd w kolonii tj. 932 było w 1955 r, a obecnie jest ich ok. 200. Do zbudowanego z gałązek gniazda samica znosi 3 lub 4 jaja. Oboje rodzice wysiadują je przez 23 - 24 dni. Przeciętnie jedna para dochowuje się 2 młodych. Kolonia pustoszeje w ostatnich dniach lipca. Ptaki rozpraszają się pojawiając gromadnie na wielu zbiornikach wodnych. Głównym pokarmem kormoranów są gatunki ryb o małym znaczeniu gospodarczym, takie jak płoć, karaś, jazgarz. Jego dzienna "porcja" to około 0,5 kg ryb. Często polują gromadnie płosząc ryby i zapędzając je na płycizny. Kormorany "produkuja" duże ilości silnie żrących odchodów powodujących zamieranie roślin i przenawożenie gleby.

Wkraczającemu w obręb kolonii intruzowi spada na głowę deszcz płynnych odchodów zaniepokojonych ptaków, a z potraconych gałęzi sypie się biały pył odchodów wysuszonych. Z gościnności kormoranów korzystają czaple siwe zjadając z ziemi ryby, które podczas karmienia młodych często wypadają kormoranom z dziobów. Czaple osiedliły się na obrzeżach kolonii budując tam swoje gniazda. Przy dużym szczęściu na wierzchołkach suchych

Czapla siwa w kolonii kormoranów

Foto. M. Rodziewicz

drzew na wyspie będziemy mogli zobaczyć orły bieliki, które przylatują tu posilić się. Ich łupem często padają pisklęta kormoranów i czapli.

Do rezerwatu "Czerwica" najlepiej dotrzeć zostawiając pojazd na parkingu przy drodze asfaltowej Jerzwałd - Iława (po prawej stronie tuż przed Jeziornem). Idąc leśną ścieżką dydaktyczną dotrzemy do dużej tablicy rezerwatu "Jasne" i zgodnie z umieszczonym tam drogowskazem dotrzemy do rezerwatu "Czerwica". Rowerami

lub pieszo można wędrować zielonym szlakiem turystycznym ("napoleońskim"), na końcu którego znajduje się punkt widokowy. Z tego miejsca możemy bezpiecznie obserwować kolonię.

Na terenie rezerwatu między innymi zabrania się:

- ⊗ niszczenia gniazd, wybierania jaj i piskląt wszelkich gatunków ptaków,
- ⊗ polowaniachwytania, płoszenia i zabijania dziko żyjących zwierząt,
- ⊗ wycinania drzew i krzewów, rozpalania ognisk,
- ⊗ zanieczyszczania terenu oraz zakłócania ciszy,
- ⊗ łowienia ryb w jeziorze w okresie od 15 kwietnia do 31 maja,
- ⊗ przebywania na terenie rezerwatu poza miejscami wyznaczonymi.

Życząc miłych doznań zapraszamy do odwiedzenia pozostałych rezerwatów Parku Krajobrazowego Pojezierza Iławskiego.

Widok na kolonię

Foto. M. Rodziewicz

Wszelkimi informacjami i pomocą w zwiedzaniu terenu Parku Krajobrazowego Pojezierza Iławskiego służy:

Zespół Parków Krajobrazowych w Jerzwałdzie
14-323 Jerzwałd 62, tel/fax 0 8985- 8527

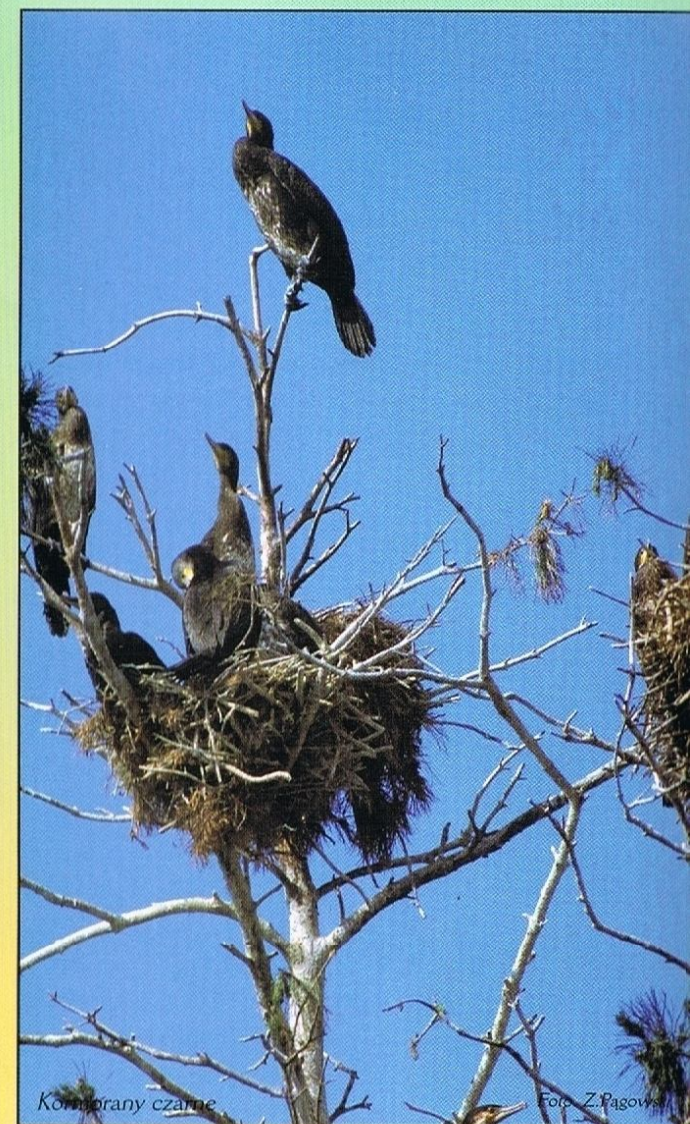
Tekst: Mariola Matuszek Fotografie: Maciej Rodziewicz i Zefiryn Pągowski

Projekt mapy: Krzysztof Rękawek

Wydano ze środków finansowych Wojewódzkiego Funduszu

Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Elblągu

Wydawca: Zespół Parków Krajobrazowych w Jerzwałdzie

Kormorany czarne

Foto. Z. Pągowski

Rezerwat przyrody

"Czerwica"

Park Krajobrazowy
Pojezierza Iławskiego

